

ver nødte til at tage dette Forslag, men maaske kan man finde en noget anden Vej at gaa frem paa end netop at henvise det hele til Landsoverskatteraadet.

Efter disse indledende Bemærkninger vil jeg gerne under den Forudsætning, at vi bliver nødte til at tage Lovforslaget, som det her foreligger, gøre nogle Bemærkninger om Enkeltheder. Jeg mener, at Købstæderne ikke bliver tilstrækkeligt repræsenterede i de nye Udvalg. De skal jo sammensættes af Amtmanden som Formand, 2 af Amsraadet af dets Midte udvalgte Medlemmer og, for saa vidt Sagen angaar en Skatteansættelse i en Købstad, dennes Overligningskommisær. Jeg synes i og for sig, at det er lidt mærkeligt, da det største Antal af Sager drejer sig om Forholdet mellem København og Købstæderne eller mellem to Købstæder indbyrdes — det har i hvert Fald hidtil været det langt overvejende Antal —, at to Amsraadsmedlemmer og kun een Købstadmand skal bedømme disse Sager, som mange Gange drejer sig om rene Handelsforhold. I hvert Fald burde Købstæderne have endnu en Repræsentant i dette Udvalg, hvis man ikke vilde gaa den Vej at bestemme, at foruden Amtmanden som Formand skulde der, hvor det drejer sig om Købstadforhold, i Udvalget sidde Overligningskommisæren i vedkommende Købstad og f. Eks. den nærmestliggende Bys Overligningskommisær, og hvor det drejer sig om Landkommuneforhold, skulde der sidde to Amsraadsmedlemmer. Jeg kan imidlertid gaa med til, at det bliver, som det er, naar Købstæderne bliver repræsenterede ved et Medlem til, saaledes at der i Udvalget foruden Amtmanden som Formand sidder to Amsraadsmedlemmer, Overligningskommisæren i den Købstad, som er Erhvervskommunen, og Overligningskommisæren i den nærmest liggende Købstad. Derved vilde Repræsentationen for Landkommuner og for Købstæder være nogenlunde ligelig i dette Udvalg, der væsentlig dog vil komme til at afgøre Sager mellem Købstæder indbyrdes og mellem København og Købstæder.

Ogsaa med Hensyn til Omkostningerne kunde jeg ønske at gøre en Bemærkning. Jeg vil indrømme, at som Bestemmelserne er formede her, er det rigtigt, at Købstæderne bærer deres Del af Udgifterne, saaledes som her er foreslaaet, men som det har været hidtil, har Udgifterne ikke paa hvilet Landets Kommuner, men Statskassen. Jeg beklager, at det ogsaa her har været nødvendigt at lægge Udgifter, som

hidtil har paa hvilet Staten, over paa Kommunerne. Havde man ladet det blive ved Landsoverskatteraadet, saa havde Staten som hidtil baaret disse Udgifter, men nu kommer Kommunerne til at bære dem. Jeg forstaaar imidlertid ikke rigtig Udtrykket i de paagældende Bestemmelser. Der staaar: „Udgifter til Befordring, Skrivers og Brevforsendelse godtgøres efter Regning. Udgifterne afholdes for Amtmandens og de to af Amsraadet valgte Medlemmers Vedkommende af Amsrepartitionsfonden, for Overligningskommisærens Vedkommende af Købstadens Kasse.“ Jeg synes, at det havde været naturligere, om det var saaledes, som det er i mangfoldige andre Tilfælde, hvor dels Amsrepartitionsfonden, dels Købstæderne skal udrede Udgifter, at Amsrepartitionsfonden forskudsvis udredte Udgifterne og disse saa fordeltes ligeligt ved den aarlige Repartition mellem Amsrepartitionsfonden og Købstæderne. Hvorfor Amsrepartitionsfonden alene skal bære alle Udgifter til Skrivers og Brevforsendelse og lignende, naar de fleste Sager dog vedrører Købstæderne, kan jeg ikke forstaa. En ligeligere Fordeling vilde finde Sted, om Amsrepartitionsfonden afholdt alle Udgifter forskudsvis, og man saa ved den aarlige Repartition fordelte dem mellem Amsrepartitionsfonden og Købstæderne.

Til Slutning skal jeg gøre den Bemærkning, at jeg finder, at det vilde være heldigt, om dette Lovforslag kunde blive optaget i det Lovforslag om Ændringer i Loven om den kommunale Beskatning, som foreligger her i Landstinget. Jeg sidder ikke i det Udvalg, som behandler dette Lovforslag, og ved ikke, hvor langt det er fremme med sit Arbejde, men enten det nu bliver færdigt i en nær Fremtid eller ej, vilde jeg dog henstille, at dette Lovforslag — det skulde jo efter den højtærede Ministers Ønske helst være færdigt inden 1. April — kunde optages i Loven om den kommunale Beskatning, saaledes at man fik alle Bestemmelserne samlede paa eet Sted og ikke skulde søge andre Steder hen for at finde Bestemmelserne om Melleminstansen for Erhvervs-kommuneskattesager.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale, at dette Lovforslag undergives en nærmere og grundigere Overvejelse, dog saaledes at Udvalget bliver færdigt med sit Arbejde, om ikke just til det Tidspunkt, som den højtærede Minister ønskede — det kan maaske være tvivlsomt, det ved jeg ikke, jeg saa det gerne — saa dog i hvert Fald inden 1. April. Det er